

poso que entre els castells revoltats pels moriscos el 1278—, deu ser forma mossàrab de SALICĒTUM, amb la regular *ĕe* del ll. cĕ. Es deu identificar amb una alq. sarraina que figura en el *Rept.* (Bof., p. 405), prop de Finestrat, Polop i Liriet, amb la grafia *Sanxet*: potser error de còpia per *Sauxet*, altre resultat natural de SALICĒTUM (més aviat que forma contaminada pel NP *Sancho*).

ETIM. SALICĒTUM com he dit de (1, 2, 3). Incerta entre SALICĒTUM i IPSUM ILICĒTUM, en *Saulet*, llogaret agre. a Pallerols del Cantó (Urgellet) (N.C.E.C.), oït també en l'enq. de Noves, on el situaren junt amb Argestues (xxxvii, 195.20).

Per assegurar les distincions, citem en apèndix representants segurs de ILICĒTUM 'alzinar' (amb els canvis fonètics, explicats en *LleuresC*, 212-214). *Olzet*, nom antic d'un puig en el Montnegre, prop d'Horsavinyà. 1202: «Puig de *Dolzet*», afr. d'un lloc que pel S. afronta amb el «Puig de *Ca(l)ym*», nom antic del que ara es diu Puig d'Horsavinyà (*Cart. Roca-rossa*, f° 11r, llegit a l'Arx. de Solsona), però en el f° 12r, doc. de 1225, es llegeix «podium de *Elodet*». Té alguna connexió amb aquest antic puig del Montnegre el mas *Aulet*, que Ruyra suposava (cap a Tordera?), en la seva novella pòstuma *La Gent del Mas Aulet*. Cf. un NP *Petrus Olcet*, en un doc. d'Elna a. 1155 (Moreau LXVII, 2).

Diminutius: *Ca l'Auledell*, mas molt antic, avui adherit a l'esgl. i hostal de St. Martí de Montnegre (a. 1920 i ss.). Sot de l'*Auredella* (amb *-r-* dissimilada), afl. esq. de la R.^a de Vallalta, entre St. Iscle de Vallalta i Collsacreu.

En fi, cf. el complex de *Sauleda* (que ve en part de o(L)LETA, però també de ILICĒTA).

Saldet, V. *Saldes* *Saldeu*, V. *Soldeu*

SALDÓ i derivats

Arenisca més o menys fina, sovint rogenca o cendrosa, o bé pulverulenta, vora els rius (*DECat* VII, 719a7 ss.). *Els Saldons*, bocí de muntanya a Puigpelat (B. Cp. Tarr.) (XLVI, 24.190); poc més a l'E., a Montferri *les Coves del Saldó*, potser les mateixes que les *Coves del Saldó* del terme de Puigpelat. *Roca Saldonera*, mas al peu d'una roca en el Lluçanès, entre Sora i Portavella, no lluny de Les Llosses (1934, Exc. 232, Ll. i, 30). *Coves del Saldó* a Alcalà de Xivert.

Deriv. collectius: *El Saldonar* (*saldoná*) en el Maestrat: sengles partides, a Tírig i a Bell-lloc (XXVIII, 7153.19), deformat «Salt Doná» per IGC; un altre en el Penedès (a Viladellòps) i vacil·lant entre *Lo Saudo-ná* i *el Saldoná* a Vinaròs.

Els Saldonets, paratge dins la pda. de Subarra, a Vilanova del Maestrat, on vaig veure obrers «cavant *saldó*» durant l'enquesta.

ETIM. *Saldó* és el mateix que *Sauló*, forma més antiga i d'àrea més estesa, provinent del ll. SABULO, -ONE,

derivat de SABULUM 'sorra'. Sembla que en el fons es tracta d'una ultracorrecció del canvi fonètic LD > *ǵl* (com en *Caldes* > *Cauls* (*LleuresC*, 209-16 i 301) provocada potser per la influència de *soldar* (SOLIDARE)

Saldonera, V. *Roca-Saldonera* *Saldua*, V. *Solduga*, s. v. *Soldeu* *Salduba*, V. *Soldeu* *Salè*, V. S- (misc. àr.) *Salef*, V. *Salep*

SALELLES

1) Municipi del Rosselló al SE. de Perpinyà, a l'esquerra del Rard, i prop de Tesà i Cabestany. *Pron.*: *saléləs*, oït a Llançà (Alt Emp.), 1958 (xxii, 110b).

DOC. ANT. 844, 881: *Salellas* (Ponsich, *Rep. Top.*, 55); 899: «villare --- *Salellas*» (*Hist. Lgd.* v, 107); 927: «in com. Ross. --- alodes --- Anglaret et *Salellas* --- villa Cabestagnio --- villa Perpiniano --- rivo qui vocatur Riardum --- *Salellas*» (Moreau v, 19, que cita del *Cartulari* d'Elna, f° 28); 1058: *Salleles* (Esgl. Elna, en *Hist. Lgd.* v, 1521); 1070: «in Bexanos, vel in *Salelas* aut in Elnam» (Moreau xxx, 57, citat del *Cart.* d'Elna, f° 65); 1100, 1128, 1139, 1292: *Salelas*, *Jes* (Ponsich, *op. cit.*, 55); 1302, 1305 (Alart, *RLR* v, 319; vii, 47); 1359: *Salleles* (*CoDoACA* xii, 127); uns exs. més en Ponsich.

2) Poblet del municipi de Sant Salvador de Guardiola (Bages), a 3,5 k. a NE. d'aquest poble i a 5 k. al SO. de Manresa. *Pron.*: *saléləs*, registrat per Casacuberta c. 1920; 1050-1150: *Pbr. de Saleles* (Pladevall, *Relacions de parr. vigatanes* II, III, p. 72); 1331: *S. Salvatoris de Salelles* (*Misc. Griera* I, 377); i hom es refereix al temple parroquial, *Sent Sadorni de Salelles*, en el cens de 1359 (*CoDoACA* xii, 64).

3) *Sant Joan de Salelles*. Poblet agregat a Sant Sadurní de l'Heura (B. Empordà) al límit amb el terme de Cruilles; ja esmentat en doc. de 1019: *Salellas* (Villanueva, *Vi. Lit.* xii, 316).

4) Finca amb una casa gran, a la vora esquerra de l'Ebre, aigües avall de Flix. ja prop d'Ascó, oït per Casac., 1927, al barquer que el duia riu avall.

A més, hi ha referències d'un lloc dit *Salelles* a l'Alt Urgell, en document de 953 (*Cart. Tavèrnoles*, 40(6) i en un de 1168: «in nostro aqualde *Saleles*» (*Tresponts*, Baraut I, 11.5). I cognom *Salelles* (Emp. etc.).

Altrament, *Salelles* és nom freqüent en la toponímia de l'Erau (veg. F. Hamlin, *Les noms de lieux du Dépt. de l'Hérault*, Nîmes, 1988, s. v. *La Salèle*), i també de l'Aude.

ETIM. Diminutiu en -ELLA del germanisme *sala*, que s'havia arrelat en la toponímia com a nom de grans i poderosos masos; amb nombrosos rastres en tot el Nord del Principat (*DECat* VII, 615a11 ss.). J. G.

SALEM i els seus parònims

Poble valencià, de la Vall d'Albaida, al peu Nord del Benicadell.